Marjolein

Als jong kind wist ik wat ik wilde. Ik handelde vanuit mezelf en deed mijn ding. Sociaal was ik handig, wat ook nodig was om me staande te houden als jongste in ons warme gezin. Ik nam het al snel op voor de minder sterken. Dit ging me makkelijk af door mijn manier van communiceren. Toen ik ouder werd, merkte ik dat mensen makkelijk met me praatte en ook hun knelpunten of problemen aan me voorlegden.

Ik heb verschillende uitdagingen gehad in mijn leven, waar ik niet automatisch goed mee omging. Door veel verschillende leermeesters, spiegels en motivatoren heb ik dit kunnen ombuigen en veranderen. Ook heeft het mijn blinde vlekken, schaduwkanten en valkuilen zichtbaar gemaakt. Nu zie ik sneller als ik er in dreig te stappen en kan ik mijn gedrag erop aanpassen.

In mijn jeugd waren waarden als: tanden op elkaar én dóórzetten een rode draad. Niet piepen en doorgaan, waar ik heel goed in was geworden. Met ‘gewoon’ doorgaan ging ik uiteindelijk over mijn grenzen heen en bereikte ik soms juist het tegenovergestelde.
Ik heb geleerd mijn gevoelens op te merken, te ervaren, serieus te nemen en te benoemen. Het brengt me dichter bij mezelf en wat voor mij belangrijk is. Het is juist sterk om mijn gevoelens en grenzen aan te geven en me kwetsbaar op te stellen. Dit is immers hoe het is en wie ik echt ben. Ik vind het belangrijk om mensen te begeleiden te leven naar waar zíjzelf voor staan en te laten zien wie ze zijn, in de omstandigheden die er nu eenmaal zijn.

Het leven kun je zien als een bos. Er zijn verschillende paden die je kunt nemen. Je neemt soms bewust en soms onbewust een ander pad en zo kom je op een plek die je niet kent. Wanneer je blijft bewegen en verschillende paden kiest, zie je steeds meer en krijg je andere invalshoeken. Ik help jou graag jouw verschillende wegen te zoeken en onderzoeken. Vaak zie ik zelf door mijn cliënten ook weer nieuwe mogelijkheden en keuzes. Dat maakt het werk voor mij zo boeiend en mooi.